

הַשְׁלוֹם שֶׁל בַּעַז: מִכְנִיסִים אֶת ה' לַשָּׂדֶה

סִפּוּרוֹ שֶׁל אֲבָצָן הַשׁוֹפֵט (שֶׁהוּא בַּעַז) שֶׁלִּמַּד אוֹתָנוּ לְבָרֵךְ בְּשֵׁם ה'.

לְפָנַי שָׁנִים רַבּוֹת, חַי בְּעִיר בֵּית לָחֶם
שׁוֹפֵט צַדִּיק וְחָכָם מְאֹד וְשֵׁמוֹ אֲבָצָן.

הוּא שָׁפֵט אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּצֶדֶק
בְּמִשְׁךְ שִׁבְעַת שָׁנִים עַל פִּי חֻקֵּי הַתּוֹרָה.

(שׁוֹפְטִים י"ב)

בַּתְּלִמוּד (מִסֵּכֶת בָּבָא בִּתְרָא) חֲכָמֵינוּ
זְכוּרֵנוֹם לְבָרָכָה מְגִלִּים לָנוּ סוּד גָּדוֹל:

אֲבָצָן – זֶה בַּעֲזוֹ!
אוֹתוֹ בַּעֲזוֹ הַצַּדִּיק מְמַגֵּלֶת רוּת, הַסֵּבָא-
הַסֵּבָא-רַבָּא שֶׁל דּוֹד הַמֶּלֶךְ,
הוּא בַּעֲצָם הַשּׁוֹפֵט אֲבָצָן.

בועז-אבצן אהב את ה' והודה לו על הכל.
כשחתן את ילדיו, הוא עשה 120
משתאות (סעודות מצוה)!

בכל סעודה, הבנים והאורחים ישובו
ללמד תורה ולהודות לה' על כל הטוב.

אָבֵל בּוֹעֵז לֹא הָיָה רַק שׁוֹפֵט שְׂיֹשֵׁב
בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ. הוּא הָיָה גַם חֲקֵלָאִי.

הַגִּיעָה עֹנַת הַקָּצִיר (אֶסּוֹף הַחִיטָּה).

בְּשָׂדָה, קָל מְאֹד לְשַׁכַּח אֶת ה', כִּי
הָעֲבוּדָה הַפִּיזִית קֹשֶׁה מְאֹד...

הַפּוֹעָלִים שֶׁל בַּעַז קָצְרוּ אֶת הַחִיטָּה
נְשֵׁאוֹת רַבּוֹת. הֵם הִזְיְעוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.

הַחֲמָה. כְּשֶׁאָדָם עֵיף וְעוֹבֵד בַּחֲמֶר,
לְפַעֲמִים קָשָׁה לוֹ לַחֲשֹׁב מִחֻשְׁבוֹת
קְדוֹשׁוֹת עַל בּוֹרֵא עוֹלָם.

פְּתָאוֹם, מַגִּיעַ בְּעֵז מִבֵּית לֶחֶם אֶל הַשָּׂדֶה.
(מַגִּלַת רוֹת, פֶּרֶק ב'): "וְהִנֵּה-בָעֵז בָּא מִבֵּית
לֶחֶם..."

הַפּוֹעָלִים עוֹצְרִים מִמְּלָאכָתָם, מִבִּיטִים
בְּשׁוֹפֵט וְהַצִּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁמִּתְקָרֵב אֲלֵיהֶם.
מָה הוּא יֹגִיד לָהֶם?

וְאֵז... בְּעֵז עוֹשֶׂה מַשְׁהוּ מִדְּהִים!
הַמְּלִים הָרְאשׁוֹנוֹת שְׁלוֹ הֵן לֹא עַל
הַחִיטָה, אֲלָא עַל ה'!

הוא פונה לפועלים ומברך אותם
בשם השם:
"ה' עִמָּכֶם!"

הַפּוֹעֲלִים שׁוֹמְעִים אֶת בְּעֵז, וּפְתָאוֹם
הֵם מֵרְגִישִׁים מְלָאִים בְּשִׂמְחָה וְאַמוּנָה.
הֵם עוֹנִים לוֹ מִיד:

"יְבָרְכֶה ה'!"

הַשָּׂדֶה הָרְגִיל מְתַמְלֵא בְּאוֹר
הַקִּדְשָׁה וּבִאֱהָבַת ה'.

מַהִי הַגְּדֻלָּה שֶׁל בּוֹעֵז?

ב'עז למד אותנו שֶׁהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵינָנו נִמְצָא רַק בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַקְדוּשׁ אוּ בַתְּפִלָּה.
ה' נִמְצָא אִתָּנוּ גַם בַּעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, בַּחֵם בַּחוּץ, בַּלְמוּדִים וּבַמְשָׁח!
ב'עז הֵבִיא אֶת ה' אֶל שִׁדָּה הַחֹטָה.

בַּמַּסָּכָה בִּרְכוֹת (פֶּרֶק ט'), חֲכָמֵינוּ כָּתְבוּ מִשְׁנָה מְיוֹחֶדֶת בְּגִלּוֹל הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל בַּעַז.
וְהִתְקִינוּ, שֶׁיְהֵא אָדָם שׂוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֵבְרוֹ בַּשֵּׁם" (בַּשֵּׁם ה').

הַרְבֵּנִים הֵבִינוּ שְׂזָה דָּבָר נִפְלָא לְהַזְכִּיר אֶת ה' בְּאַהֲבָה כְּשֶׁפּוֹגְשִׁים חֵבֵר.

הֵאֵם לֹא זֶה קִצָּת "זִלְזוּל" לְהַגִּיד אֶת שֵׁם ה' סִתָּם כֶּךָ בְּרָחוּב לְחֵבֶר?
הַמִּשְׁנָה מְלַמֶּדֶת שְׁלֹא! "עֵת לַעֲשׂוֹת לַה', הֵפִירוּ תוֹרָתְךָ".
כִּדִּי שְׂאֲנָשִׁים יִזְכְּרוּ תָמִיד אֶת ה', מִתָּר לְבָרֵךְ שְׁלוֹם בְּשִׁמוֹ אֲפִלּוּ בְרָחוּב בַּחֲלִי!

וְמָה הַיּוֹם? גַּם הַיּוֹם אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים מִבְּעַז-אֲבָצָן!

כְּשֶׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים "שְׁלוֹם" (שֶׁהוּא אֶחָד
מִשְׁמוֹתָיו שֶׁל ה')

מִתּוֹךְ כּוֹנֵה טוֹבָה...

כְּשֶׁאֲנַחְנוּ עוֹנִים "בָּרוּךְ ה'" כְּשֶׁשׁוֹאֲלִים
מָה שְׁלוֹמֵנוּ...

אֲנַחְנוּ מַכְנִיסִים אֶת קִדְשֵׁת ה' מִשְׁמִים
מִשְׁמִים אֶל חַיֵּינוּ הַפְּשׁוּטִים!

סיכום - אור על השדה שקנו

- אבצן השופט גדל ונעשה בעז הצדיק בשדה.
- הוא למד את משפחתו, את הגפועלים שלו, ואת כל את כל עם ישראל דרך המשנה:
- ה' נמצא אתנו תמיד – יברככם ה' דרך צלחה וקדושה, בנים יקרים!

